

BAKONYI KARSZTVÍZ

BAKONYKARSZT VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ ZRT.

XXI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

A ZRT. LAPJA

2016. MÁRCIUS

Herendi diákok, a HATESZ egyesület csapata felkereste a veszprémi „vízműves” műtárgyakat és vízszolgáltatás tárgyi emlékeit

Hencz Laura az ajkai Fekete István-Vörösmarty Mihály Általános Iskola és Gimnázium tanulójának díjnyertes rajza

A Zirci apátság épületegyüttesét is megörökítette festményén György Ferenc amatőr festőművész, a vízmű nyugdíjasa

UN WATER

A VÍZ VILÁGNAPJA

2016. MÁRCIUS 22. - VIZEK ÉS MESTERSÉGEK

TARTALOM

Évfordulók esztendője.....	2
Két évtizede „startolt” a részvénytársaság	3
A szakmai pallérozódás lehetősége – 40 éves a MHT Veszprém megyei Területi Szervezete ...	4
TÖRZSGÁRDA, Humán Hírmorzsák.....	5
Gyerekekkel a vízépítési műtárgyak nyomában.....	6
A „gyaloglók” Túrabejártója	7
„Víz és munkahelyek” – Sikeres pályázat – 2016.....	8
Díjazottak	9
A vízmű történelem epizódjai Az első szolgálati lakás felújítása	10
György Ferenc: „Nagyon szeretem a bakonyi tájat” ...	11
Ez már szinte túlszárnyalhatatlan... – Tudósítás az ideai palotai vízműves bálról	12

ÉVFORDULÓK ESZTENDŐJE

Az idei évben több, Veszprém és térségének vízellátásával kapcsolatos, jelentős évfordulóról emlékezhetünk meg. **250 éve**, 1766. január 2-án kötött szerződést Koller Ignác püspök Tumler György molnármesterrel a püspöki vár vízellátására. 1896. október 1-jén, vagyis **120 éve**, hogy megkezdte működését Veszprémben a millenniumi „áldás”-ként is emlegetett vízmű. Egy másik, ugyancsak kerek évfordulót hozott az idei esztendő, hiszen **20 éve**, 1996. január 1-jén alapították a tulajdonos önkormányzatok a BAKONYKARSZT Zrt-t.

Ezek az évfordulók indították arra Társaságunk menedzsmentjét, hogy méltó módon megemlékezzünk elődeinkről és az alapítás óta töretlenül működő víziközmű-szolgáltatásról. Társaságunk az említett évfordulók kapcsán szeretné felejthetlenné tenni a 2016-os esztendőt.

A vezetékes vízellátás 120 éves évfordulójára egy múzeumot, állandó kiállítást hozunk létre Veszprémben, a Kittenberger utcai, üzemen kívüli vízmű épületben, a nagy gépházban, vagy ahogy egykor nevezték, a „Víz-mű Géptár”-ban. Emléktáblát helyezünk el Bolgár Mihály piarista tanár tiszteletére, valamint, a veszprémi vízmű átadásának 120. évfordulójára egy jubileumi kiadvány megjelentetését is tervezi Társaságunk.

A víziközmű-szolgáltatással kapcsolatos kiállítást a gépház belső terében a helyi múzeum ideillő anyagaiból, a BAKONYKARSZT Zrt. munkahelyeken fellelt érdekes tárgyakból, egyéb gyűjtött relikviákból tervezzük létrehozni. Az eredményesebb anyaggyűjtés érdekében felhívással fordultunk a régió lakosságához, minden munkatársunkhoz, hogy akinek bármiféle írásos, vagy tárgyi emléke van (akár családja vagy ismerősei körében) a vízellátással, szennyvízelvezetéssel és -tisztítással kapcsolatosan, amit felajánl, azt szívesen fogadjuk a kiállítás anyagához. A komplett megvalósításhoz szükséges a

gépház külső-belső terének alkalmasa tétele, ami tereprendezési, takarítási, belsőépítészeti munkálatokból áll. A gépház belső terének és külső környezetének takarítására az elmúlt év őszén már két alkalommal is társadalmi munkát szerveztek munkatársaink. Eddig két szombaton dolgoztak a helyszínen lelkes kollégáink. A vízmű dolgozóinak segítségével az előmunkálatokat is megkezdjük már.

Az első veszprémi vízmű Séd-parti régi gépházának épületén emléktáblát is tervezünk elhelyezni Bolgár Mihály piarista tanár tiszteletére. **Bolgár Mihálynak**, a veszprémi vízszolgáltatás elméleti alapjai kidolgozójának tiszteletére, a piarista gimnázium öregdiákjai annak idején, 1932. október 9-én elhelyeztek már egy emléktáblát a Kittenberger utcai gépház falán. Az **emléktábla** azonban a város II. Világháborús bombázása idején, a Központi Gépház megrongálódásának során eltűnt. Idén új emléktáblát készítettünk és azt a veszprémi Kittenberger Kálmán utcai régi gépház homlokzatán ismét elhelyezzük, a tervek szerint erre a „múzeum” megnyitásakor kerül sor.

A piarista tanár tevékenységéről is megemlékezik a veszprémi vízmű átadásának 120. évfordulójára tervezett **jubileumi kiadvány** „Vízkérdés Veszprémben” volt a címe Bolgár Mihály első cikkének, ami 1889. október 20-án jelent meg a Veszprém című korabeli kiadványban, innét datálható az a

tevékenység, amit a vízkérdés érdekében kifejtett a piarista tanár. Ez a cikk adná meg a kiadvány alaphangját, hiszen arról, a manapság 250 évre tehető múlttól is beszél, amelyben a közutak, és a Tumler-féle víznyomó szerkezet jelentette a kezdeteket. A jubileumi kiadvány visszanyúl a régebbi korok írásos forrásaihoz, melyek mutatják, hogy sokszor milyen küzdelmet kellett folytatni Veszprémben a vízzel és a vízért. Külön kiemeli az 1893-as nagy tűzvész után alakult rekonstruáló és vízvezetési bizottság munkáját, ténykedését. Mint helytörténeti forráskiadvány, a vízmű megnyitása előtti időszakról foglalkozik nagyobb részletességgel, de az azt követő időszakokat is felöleli, amelyek viszonylag jól feldolgozottak már.

A BAKONYKARSZT Zrt. Veszprém megye 126 településén működik szolgáltatóként, és a cég célja, hogy a meglévő szakmai színvonalból ne engedjen, azt lehetőleg tartsa meg, amennyiben szükségesek változások, akkor azoknak a változásoknak Társaságunk legyen a motorja. A térség elismert szereplőjeként Társaságunk példát kíván mutatni a hazai vízközmű-szolgáltatóknak.

Ennek a célnak igyekszünk megfelelni úgy is, hogy felvállaljuk a szélesebb körű szakmai, szakmatörténeti ismeretterjesztést, és emléket állítunk szakmai elődeink.

L. P.

FELHÍVÁS!

Vízellátással kapcsolatos tárgyi emlékek gyűjtésére.

Veszprémben, a Kittenberger utcai, üzemen kívüli vízmű épületben, a nagy gépházban tervezett kiállítás anyagának nagy részét gyűjtésből tervezzük létrehozni!

Felhívással fordulunk minden munkatársunkhoz, hogy akinek bármiféle írásos, vagy tárgyi emléke van (akár családja vagy ismerősei körében) a vízellátással, szennyvízelvezetéssel és -tisztítással kapcsolatosan, amit felajánl, azt szívesen fogadjuk a kiállítás anyagához. Természetesen a kapott tárgyak mellett feltüntetjük felajánlóink nevét is.

Kérjük, hogy legyen segítségünkre törekvésünkben!

Felajánlásukkal keressék Társaságunk Titkárságát!

KÉT ÉVTIZEDE „STARTOLT” A RÉSZVÉNYTÁRSASÁG A BAKONYKARSZT RT. MEGALAKULÁSÁNAK KÖZVETLEN ELŐZMÉNYEI

Húsz évvel ezelőtt, 1996. január 1-jével kezdte meg működését mai „formájában” a BAKONYKARSZT Rt. A jogelőd Veszprém megyei Vízfűtő és Csatornamű Vállalat a megalakulását követő negyedik évtizedet az előzőekhez képest változó feltételek között kezdte meg. A rendszerváltással az önkormányzatok tényleges közműtulajdonossá váltak. A felelősségük és a tulajdon jogán nekik kellett eldönteni: hogyan tovább.

A továbblépéssel kapcsolatosan a települési önkormányzatoknak nyilvánvaló szándéka volt, hogy úgy alakítsák közműveit „sorsát”, hogy érdekeik maradéktalanul megvalósuljanak. Természetes igényként fogalmazódott meg róluk, hogy ellenőrizhessék a víz- és csatornamű működését, hogy az általuk megállapított díj a település érdekében felmerülő költségeket tartalmazza, de az is, hogy a díjban szereplő, a rekonstrukciót szolgáló költséget az önkormányzat által ellenőrzött módon, a település víziközmű-felújítására, karbantartására fordítsa a működtető. Igényelték, hogy az üzemeltető feleljen meg a működtetésre vonatkozó rendelkezések feltételeinek, a személyi és tárgyi előírásoknak, de mindenekelőtt biztonságos magas szintű, folyamatos szolgáltatást végezzen, a lehető legalacsonyabb díjak mellett. Az elvárásaik megvalósítására hozták létre a BAKONYKARSZT Vízfűtő és Csatornamű Részvénytársaságot.

Két évtized távlatából egyszerűnek tűnik a szervezeti átalakítás, és az amögött meghúzódó működési, gazdálkodási változtatások végrehajtása. Időszerűen azonban, számos polémiát, nehéz döntést takart az átalakítás. Ezek egy része, mint a gazdálkodás ésszerűsítése, már a rendszerváltozást megelőzően is érzékelhető folyamat volt, a továbbiak azonban jórészt összefüggésbe hozhatók a központi gazdaságirányítás változásaival, a társadalmi rendszer átalakulásával, illetve annak következményeivel.

Az átalakítás konkrét lépéseire azonban először 1992-ben került sor. Egyrészt az önkormányzatokról szóló, 1990-ben született törvény értelmében a vállalat vagyona önkormányzati tulajdonba került, ezért fel kellett

készülni a vagyonátadásra. Másrészt a korábbi gazdálkodási tapasztalatok alapján elhatározott profiltisztításra is szélesebb lehetőség adódott. 1992. első felében a vállalat megszüntette építésvezetősegeit. Az építőipari tevékenység kizárólag kisebb munkákra, hálózati bekötésekre korlátozódott. Az egyéb tevékenységet önálló gazdálkodó egységekbe – CONTROL-SOFT KFT., POLIDOM KFT., BESZT KFT., Közcélú Közműépítő KFT., VÍZKER KFT., AGRO-HUM KFT., – szervezték ki.

Ezzel párhuzamosan a megyei vagyonátadó bizottság a törvényes előírások alapján rendelkezett a vállalat vagyonának elosztásáról. A megyei víz- és csatornamű vállalat szempontjából két fontos VÁB (vagyonátadó bizottság) határozati feltétel fogalmazódott meg. Az egyik, hogy vállalattal kapcsolatos alapítói jogokat gyakorló önkormányzatként a Veszprém Megyei Önkormányzatot, Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzatát, Pápa Város Önkormányzatát, Ajka Város Önkormányzatát, Várpalota Város Önkormányzatát, Zirc Város Önkormányzatát és Nagyvázsony Község Önkormányzatát jelöli ki. Ezek az önkormányzatok a létesítendő új működtető szervezet struktúrájára vonatkozó szervező munkájukat az összes többi, érdekelt önkormányzattal kialakítandó előzetes konszenzus alapján végezhetik. A másik fontos feltétellel, hogy az érdekelt önkormányzatok, a vízellátás folyamatosságának biztosítása érdekében, 1992. december 31-ig, illetőleg az új üzemeltető szervezet cégbejegyzéséig megbízták az akkor működő gazdálkodási szervezetet a vállalat további üzemeltetésével, és azzal a megkötéssel, hogy az új tulajdonosoknak beszámolási kötelezettséggel tartozik.”

Időközben a Vagyonátadási Bizottság

határozatával kapcsolatosan több, különböző hatóságokat, bíróságokat is megjáró vagyonesztési vita kerekedett. A vagyonátadás körüli vitával párhuzamosan, az alapítói joggal felruházott önkormányzatok kijelölt képviselőinek közreműködésével, megkezdődött a polémia a Veszprém megyei Vízfűtő és Csatornamű Vállalat átalakításával kapcsolatosan is. A húsz esztendővel ezelőtti „start” közvetlen előzménye az alapítók 1993. szeptember 15-én kelt első határozatuk alapján bejegyzett önkormányzati közös vállalat, amelyet eredetileg egy éven belül terveztek részvénytársasággá alakítani.

Az önkormányzati közös vállalat gazdasági társasággá alakítása azonban nem a tervezett ütem szerint haladt. Ennek elsősorban az volt az oka, hogy Pápa Város Önkormányzata jelezte: külön akarja megoldani közmű vagyonának üzemeltetését. Így nemcsak egy gazdasági társasággá alakulást kellett előkészíteni, hanem a pápai régió kiválását is. A vezetőtestület végül is úgy döntött, hogy egy rövid időszakra, fél évre határozott idejű részvénytársasággá alakul. Ezt követően pedig, a tulajdonosok szándéka szerint esetleg több, határozatlan idejű részvénytársasággá válik szét.

A közös vállalat 1995. június 30-ig működött, majd fél esztendőre, 1995. július 1-jén megalakult a Veszprém Megyei Vízfűtő és Csatornamű Rt. A 134 Veszprém megyei település által határozott időre alakított, rövid életű társaság az 1995. december 7-én tartott közgyűlés határozata alapján, az év utolsó napján szétvált, és a 30 település önkormányzata által megalapított Pápai Vízmű Rt. kiválásával, 1996. január 1-jétől, jogutódlással megalakult a BAKONYKARSZT Rt.

L. P.

A SZAKMAI PALLÉROZÓDÁS LEHETŐSÉGE

– 40 ÉVES A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG VESZPRÉM MEGYEI TERÜLETI SZERVEZETE –

A Magyar Hidrológiai Társaság egy olyan tudományos egyesület, mely a vízzel foglalkozó és ahhoz szervesen kapcsolódó szakmában dolgozó szakembereket fogja össze, immár 1917 óta. A Társaság célja a legfrissebb szakmai ismeretek továbbítása tagjai számára, a szakmai pallérozódás lehetőségének megteremtése. Tagjait minden korban önkéntesen toborozta, kohéziót a tagtársak között a szakma iránti szeretet és tisztelet adja, immár csaknem 100 esztendeje.

Veszprém megye területén már az 1960-as évektől kezdődően voltak tagjai - mintegy 10-15 fő - a Magyar Hidrológiai Társaság különböző szakosztályainak.

A Veszprémi Körzeti Csoport 1975 májusában alakult meg, a Közép-dunántúli Területi Szervezet önálló csoportjaként. Az induló létszám 45 fő volt. A Csoport tagjait a megye területén, a vízgazdálkodásban dolgozó szakemberek alkották, akik jellemzően a Balatonfelvidéki és Pápakörnyéki Vízitársulat, a Dunántúli Vízügyi Építő Vállalat, a Veszprém megyei Víz- és Csatornamű Vállalat, a KDT Vízügyi Igazgatóság Veszprémi Szakaszmérnökségének munkatársai voltak.

A Társaság 1985. októberi Közgyűlésének jóváhagyásával, a Körzeti Csoportból önálló szervezet alakult az MHT Veszprém megyei Területi Szervezete néven.

A Területi Szervezet működésének célja – mely az elmúlt 40 évben nem változott – a megyében e területen dolgozó szakemberek tájékoztatása, szakmai ismereteinek bővítése, melyet elsősorban előadóülések és szakmai tanulmányutak révén valósítottunk meg.

A tagság összetételének és a térség adottságainak megfelelő témakörökben évente 2-5 előadóülést tartottunk. Előadóüléseink látogatottsága az elmúlt 40 év során általában 15-80 fő között változott, témától és időszaktól függően. Előadóink részben a

tagjaink sorából kerültek ki, részben „külső” előadókat kértünk fel. Területi Szervezetünk folyamatosan kiváló kapcsolatot tart fenn a Pannon Egyetem (Veszprémi Egyetem jogutódja) szennyvíztechnológiai és környezetvédelmi tárgykörben oktató kollégáival és hallgatóival, lehetőséget biztosítva a szakmai újdonságok és a Tudományos Diákköri munkák bemutatására.

Az Egyetemmel kiépített jó kapcsolat eredményeként a 2000. évben segítségükkel, és a Hidrológiai Társaság központjával közösen rendeztük meg az Országos Hidrológiai Vándorgyűlést, ami minden évben a Társaság legnagyobb rendezvénye. Az emlékeztető rendezvényen több mint 250 szakember vett részt. A benyújtott és ismertetett dolgozatok száma meghaladta a 90-et. A három napos tanácskozáson 8 szekcióban folyt a

munka.

Taglétszámunk 1990-re közel 120 főre emelkedett. A rendszerváltás emblemikus polgári engedetlenségi mozgalmá, azaz a Bős-Nagymarosi beruházás ellenes tüntetések nem csak a magyar vízgazdálkodást hozta nehéz helyzetbe, hanem a Területi Szervezet taglétszámára is negatívan hatott. Persze ehhez erősen hozzájárult a rendszerváltással együttjáró gazdasági átalakulás is. Ennek következtében taglétszámunk 2000-ben 80 fő volt, míg 2010-ben 52 tagdíjat is fizető kolléga alkotta a Területi Szervezetet. Ez a létszám állandósult a mai napig.

Szép siker volt számunkra, hogy a Magyar Hidrológiai Társaság által 1993-ban

alapított Lampl Hugó díjat 2001-ben, Teületi Szervezetünk kezdeményezésére, a *Várpalota és térsége környezet-rehabilitációs program szennyvíz csatornázás fejlesztési projekt* nyerte el.

A bíráló bizottság értékelésében példaértékűnek nevezte, hogy egy vízbázisvédelmi szempontból igen érzékeny térségben sikerült megvalósítani egy komplex környezetvédelmi és víziközmű fejlesztési beruházást.

A BAKONYKARSZT Zrt.-vel karöltve, 1994. óta folyamatosan, nagy sikerrel rendezzük meg megyénkben a VÍZ VILÁGNAPJÁT. Az elmúlt 15 évben ez a rendezvény Területi Szervezetünk legfontosabb programja.

Szakmai tanulmányútjaink igen sikeresek voltak tagtársaink körében. A 30-40 résztvevővel lebonyolított tanulmányutak Magyarország és a környező országok vízgazdálkodási szempontból érdekes helyszíneit járták végig.

Hagyományteremtés céljával egy új programot indítottunk el 2007 novemberében. A „vizes” berkekben már korábbról ismert Hidrológus Szilveszter hagyományát vettük át a Területi Szervezet működési területére. A kezdeményezés nem várt sikert hozott, a bálók 80-90 fő részvételével kerülnek megrendezésre. A rendezvény keretén belül adjuk át a Kulacsos Hidrológus díjat, amely minden évben egy kiemelkedő kollégánkat illet. A díjat, melyet a térség „vizes” fejlődéséért sokat tett munkatársunk kap, a Területi Szervezet elnöksége ítéli oda.

Végül emlékezzünk meg Veszprém Megyei Területi Szervezet tisztségviselőiről az elmúlt 40 évben! Az elnöki tisztséget dr. Kaliczka László (1975 – 1996), Harsányi István (1996 – 2006), Kugler Gyula (2006 –); a titkárit Vas Józsefné (1975 – 1976), Musulin Béla (1976 – 1979), Stein Judit (1979 – 1985), Stifter Szabolcs (1985 – 1991) és Radács Attila (1991 –) töltötte, illetve tölti be.

R. A. – K. Gy.

TÖRZSGÁRDA JUTALOMRA JOGOSULTAK

(2015.07.01.-2015.12.31. KÖZÖTT)

40 éves törzsgárda tag

Blaskó Mihály Ajkai Üzem-mérnök-ség

35 éves törzsgárda tagok

Cartoletti László Várpalotai Üzem-mér-nökség, *Fischer János* Nagyvázsonyi Üzem-vezetőség, *Kramarics Miklós* Értékesítési Osztály

30 éves törzsgárda tagok

Ferenczy Béla Veszprémi Üzem-mér-nökség, *Gájer János* Várpalotai Üzem-mér-nökség, *Horváth István* Ajkai Üzem-mér-nökség, *Hosoff Tibor* Veszprémi Üzem-mér-nökség, *Imreh László* Értékesítési Osztály, *Kugler Gyula* Vezérigazgatóság, *Leitner Gyula* Várpa-

lotai Üzem-mér-nökség, *Reisinger Attila Gábor* Zirci Üzem-mér-nökség, *Szabó Sándor* Üzem-veleli Osztály, *Tippán Béla* Várpalotai Üzem-mér-nökség, *Tóth Mik-lós* Veszprémi Üzem-mér-nökség, *Triebel Zsolt Tibor* Veszprémi Üzem-mér-nökség

25 éves törzsgárda tagok

Földvári Erzsébet Ajkai Üzem-mér-nökség, *Pintér András* Veszprémi Üzem-mér-nökség, *Süle István* Ajkai Üzem-mér-nökség

20 éves törzsgárda tagok

Bolla Barnabás Ajkai Üzem-mér-nökség, *Csöbör Károly* Pápakörnyéki Üzem-vezetőség, *Grünvald Tibor* Ajkai

Üzem-mér-nökség, *Madár Tibor* Ajkai Üzem-mér-nökség

15 éves törzsgárda tagok

Lajkó Ferenc Várpalotai Üzem-mér-nökség, *Rábl Zsolt* Ajkai Üzem-mér-nökség, *Radács Attila* Vezérigazgatóság, *Salfai Imre* Várpalotai Üzem-mér-nökség, *Zsebeházi Tibor* Veszprémi Üzem-mér-nökség

10 éves törzsgárda tagok

Győrffy Viola Pénzügyi és Szám-veleli Osztály, *Nagy Attila Zoltán* Veszprémi Üzem-mér-nökség, *Renkó Ádám Gábor* Műszaki Osztály, *Siliga Mónika* Várpalotai Üzem-mér-nökség, *Volf Balázs István* Veszprémi Üzem-mér-nökség

HUMÁN HÍRMORZSÁK

Nyugdíjba vonult

Petrásné Parragh Györgyi mikrobiológiai technikus (Központi Laboratórium)

Munkaviszonyuk megszűnt

Bauer Anita számviteli előadó és kontroller (Pénzügyi és Szám-veleli Osztály), *Jancsek György* vízóra leolvasó (Várpalotai Üzem-mér-nökség)

Új munkavállalók

Róth Gábor villanyszerelő (Ajkai Üzem-mér-nökség); *Fehér Ádám* csőhálózat és berendezés-szerelő, karbantartó, *Rábel László* vízóra leolvasó, *Sándorné Kovács Katalin* szennyvíztisztító-telepi takarítónő (Várpalotai Üzem-mér-nökség); *Nagy Tímea* vegyésztechnikus (Központi Laboratórium), *Vajda Ivett Orsolya* műszaki előadó (Üzem-veleli Osztály)

Gratulálunk

dr. Fusz Eszternek és *Vig Gábornak* Emília (2015.12.20) nevű kislányuk és *Kohusné Szecsődi Melindáéknak* Alíz (2016.01.04) nevű kislányuk születéséhez

Búcsúzunk

Völgyesi Ferencné az Ajkai Üzem-mér-nökség és **Lehőcz János** a Veszprémi Üzem-mér-nökség nyugdíjasától

Stadler Emese

120 ÉVES VESZPRÉM

GYEREKEKKEL A VÍZÉPÍTÉSI MŰTÁRGYAK NYOMÁBAN

GYALOGOLJ A VÍZÉPÍTÉSI MŰTÁRGYAKÉRT!

Ha a címet kell pontosan elemezni megmosolyogtató eredményre juthatunk. Nem tűnik igazán nehéz feladatnak „követni” egy nagy vasbeton építményt. De ha a szavak jelentése mögé próbálunk betekinteni, meghökkentő eredményre juthatunk. Nap, mint nap megyünk el azok mellett az építmények mellett, melyek több évtizede szolgálnak ki minket egészséges ivóvízzel, óvják meg környezetünket az ártalmaktól és vigyáznak épített értékeinkre.

A túrán résztvevő gyermekek és az őket kísérő szülők meglepetéssel konstataáltak, hogy az elődeink által létrehozott műtárgyak még ma is kiszolgálják az építésük óta oly gyökeresen megváltozott igényeket.

A séta a veszprémi Gulyadombról indult, ahonnan aláereszkedtünk a Veszprémi Séd patak völgyébe, ahol is először a város vízellátásában hajdanán kulcsszerepet játszó Kiskúti galériás forrásfoglalást és a ma is tartalékként üzemben tartott Kiskúti fúrt kutat néztük meg.

Innen egy kellemes sétával, a veszprémi kolostorok és kertek területén keresztül megközelítettük a Központi Gépház épületét, ahol a vízmű dolgozói által végzett állagjavító és felújító munkálatok is láthatók voltak. Elsétáltunk a Veszprémi várba, ahol a hajdan volt víznyerő helyek és kutak történetéről is kaphattunk minden részletre kiterjedő tájékoztatást a társaságunkban sétáló, helytörténeti

kutatásokat végző sporttársunktól. A veszprémi utcákon elszórtan fellelhető vizes emlékek (árvízi emléktábla, régi használaton kívüli kutak, helytörténeti kuriózumok) között kószálva mindenki megszeppenve vette tudomásul, hogy a veszprémi vízellátás emlékei itt vannak mellettünk a hétköznapjainkban, az észrevételükhöz azonban nem nyitjuk elég tágra a szemünket, mikor dolgainkat intézve sietünk tova nap, mint nap.

A veszprémi belvárosi utcákat elhagyva megnézhattuk a Fejesvölgyi árok medrében készült árvízcsúcs csökkentő tározót, ahol a gyerekek vidám kergetőzést csaptak a vízépitési műtárgy létesítményeinek belsejében. Előttünk állt azonban még az állatkerti séta, ahol az állatkertben lévő galériás forrásfoglalást, másrészt pedig magát a gyönyörű veszprémi állatkertet járhattuk végig, a gyermekek osztatlan örömeire.

Mindezek mellett megnéztük még a legrégebben üzemelő veszprémi víztároló medencét is (az úgynevezett ÉDÁSZ medencét), mely egyidős magával a Társaságunkkal.

Bízást szögezhetjük le, hogy cégünk biztos alapokon létesült, és ahogy a sok kipirult, fáradt léptű, de vidám csillogó szemű, érdeklődő gyermekeket elnéztem, a jövőben sem lesz gondunk a megőrzésükre.

S. F.

A „GYALOGLÓK” TÚRABESZÁMOLÓJA

Túracapatunk 14 gyermek, 12 felnőtt kíséretében, nagy lelkesedéssel 9 órakor gyülekezett Veszprémben a Gulyadombrón. A 6 km-es túrán megismerkedtünk a 120 éves veszprémi vízmű rendszer történetével, vízépitési műtárgyaival, kiváló szakemberek munkájával.

A csapatunkat Kugler Gyula a BAKONYKARSZT Zrt. vezérigazgatója

köszöntötte és feltankolta a hátizsákjainkat palackozott forrásvízzel, majd elindultunk első célpontunk a népszerű Betekints-völgyben található Fejesvölgyi-forrás felé.

A forrásnál kettő vízépitési műtárgyat ismertünk meg, melyeket Somodi Ferenc üzemmérnökség-vezető főmérnök ismertetett. Fúrt kút biztosít „meleg” tartalékot a vízbázis területen

a mostani rendszernek. Mögötte van a régi galériás forrásfoglalás, mely adta a friss vizet a 120 évvel ezelőtti hálózatnak a fakadó vizek összegyűjtésével. Agyagcsövek résein összegyűlt víz gyűjtőaknákon keresztül gravitációsan, öntöttvas vezetéken folyt a Központi Gépház épületébe. Sekély mélysége miatt napjainkban már nem kapcsolható a rendszerbe,

IVÓVÍZ ELLÁTÁSA

mivel könnyen szennyeződik a felszínről. Séd-patakot követtük a völgyben, mely lakóhelyünkön Herend mellett ered és 60 km hosszan kanyarogva jut a Sió csatornába. Mindig is meghatározó eleme volt Veszprém városának a Séd, ugyanis 11 alulcsapott vízimalmot látott el energiával, de pusztítani is tudott. 1803-ban 11 emberéletet követelő árvíz vonult le a völgyben, melyet emléktábla is jelez. Nem is gondoltuk, hogy itt a dombos területen is kialakulhat árvíz! A sétát folytatva elértünk a régi rendszer szívéhez, a szivattyú gépházhoz, ahol Kovács Győző helytörténész mesélt a múlttól. A patinás épület kis medencéjébe érkezett a víz csöveken a Kiskúti-forrástól és az állatkert területén lévő Fejesevölgyi-forrástól. A gépház szivattyúi nyomták fel a vizet a szolgálati medencékbe a város akkori legmagasabb pontjára. 1896-ban még gőzhajtású szivattyúkat alkalmaztak. Kazánház, széntároló is része volt az épületnek. Három kazánt terveztek beépíteni, de csak kettő valósult meg. Egy sziklába vájt rejtett füstcsatornán jutott ki az égéstermék a magasba, hogy ne rekedjen meg a mély völgyben. A gépészek a gépház melletti szolgálati lakásban laktak. 1910-es években átalakították villamos hajtásra a szivattyúkat, de tartalékként a gőzkazánokat még egy darabig meghagyták, így a háborús időkben is tudtak vizet biztosítani. A II. világháborúban bombatalálat miatt a gépház megsemmisült és újra kellett építeni. A veszprémi vízmű hálózat megálmodója Bolgár Mihály volt, aki nagyon sokat tett a településért. Mind a 116 forrást vegyelemmezte és terveivel együtt egy dolgozatban összegezte, mely a kivitelezés alapja volt. Betegsége miatt az elkészülést már nem élhette meg. Igazgató úr elmondta, hogy a 120 éves jubileumra, szeptemberre szeretne a BAKONYKARSZT Zrt. közadakozásból vízközmű múzeumot létrehozni, ahol a dolgozók eddig is

sok közösségi munkát végeztek a felújításon. Tervek szerint bemutatásra kerülne a 120 éves vízmű rendszer, a környezetvédelem, a víz körforgása és a szennyvíztisztítás főbb lépései. Tájéfutó gyerekeink a kapott térkép segítségével mutatták az utat a várba az első közkúthoz, mely a Püspöki Palota mellett épült 1767-ben. Tumler Henrik készített vízemelő szerkezetet, mely a völgyből az Úrkúti malomból 40 m szintemelkedéssel juttatta fel ólomcsöveken a vizet a várba, melynek műszaki érdekessége miatt sokáig a csodájára jártak. 130 évig üzemelt Tumler szerkezete, aki sok közjóléti vízépítő-mérnöki munkájáért nemesi címet is kapott. A várból a Fejesevölgy felé vettünk az utunkat, ahol Somodiné Kaliczka Csilla vízépítő mérnök ismertette a völgy záportározóját, melyet a '90-es években építettek, mert D-ről sok csapadékvíz éri a várost. Az árkon lejövő árhullámot tudja tárolni, mely így szabályozottan folyik tovább. Most nem volt benne víz, így a gyerekek felfedezhették a hatalmas csöveket. El is érkeztünk a túra végéhez a Fejesevölgyi vízbázishoz, mely az állatkertben található. Török László úr az állatkert igazgatója engedélyezte

csapatunknak a belépést, így megtekinthettük a forrásokat. Ezek már nincsenek használatban a vízellátásban, vízbázis védőterületként funkcionálnak.

A palackozott forrásvízből jókat kortyoltunk és nekiindultunk az állatkert felfedezésének is. A sok fejlesztésnek köszönhetően nagyban kibővültek a látnivalók. A majomház, kiselefüntök, orrszarvúk, zsiráfok, fókák megtekintése nem maradhatott el. Még vissza kell jönnünk, mert májusban elkészül a dinoszaurusz bemutatóhely!

Köszönjük a BAKONYKARSZT Zrt. támogatását! Nagy tisztelettel gondolkunk a vízügyi kollégák munkájára! A vizeinkre fokozottan vigyázzunk!

HATESZ Egyesület csapata, Herend

SIKERES PÁLYÁZAT – 2016.

„VÍZ ÉS MUNKAHELYEK”

A Víz Világnapja a környezetvédelem jelentőségére figyelmeztető dátumok egyike. Március 22-én emlékezünk meg e világnapról. A Víz Világnap idei mottója „Water and Jobs” a víz és munkahelyek közötti összefüggésre hívja fel a figyelmet.

Immáron huszadszor hirdetett ez alkalomból pályázatot általános iskolások, valamint középiskolás diákok számára a BAKONYKARSZT Víz- és Csatornamű Zrt., a Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Veszprém Megyei Területi Szervezete, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Veszprém Megyei Szakmérnöksége, és a Pápai Víz- és Csatornamű Zrt. Régióinkban, a Veszprém megyei diákoknak meghirdetett pályázatra, a vízgazdálkodással, az ivóvíz-szolgáltatással, a szennyvíztisztítással és ezek munkahelyi, foglalkozási, környezetvédelmi vonatkozásaival foglalkozó munkákat vártunk! A „Víz és munkahelyek” címmel kiírt felhívásra az általános iskolások rajzzal és írásos dolgozattal, míg a középiskolások tanulmányokkal, fotókkal pályázhattak. A pályázatra 37 iskolából érkeztek pályamunkák: 535 rajz, 20 tanulmány, 67 fotó és 6 egyéb ötletes pályamunka. A BAKONYKARSZT Zrt.-hez 31 iskolából

érkeztek pályamunkák: 490 rajz, 18 tanulmány, 59 fotó és 6 egyéb ötletes pályamunka. Ebből 18 iskola tanulói kaptak 64 díjat, amelyen szám szerint 71 diák osztozott, hiszen nemcsak egyénileg kidolgozott pályázati munkák érkeztek. A pályázaton eredményesen résztvevő általános iskolák csapatai számára játékos vetélkedőt szerveztünk március 22-ére, a BAKONYKARSZT Zrt. veszprémi Pápai úti központjába, ahol az eseménnyel együtt a pályázat eredményhirdetésére is sor került.

A jó hangulatú vetélkedőt és eredményhirdetést az alábbiak támogatták: BAKONYKARSZT Zrt., BOROSZLÁN Zrt., CONTROLSOFT Kft., Csapó–Kiss–Sebestyén Ügyvédi Iroda, CSŐ-TV Kft., CSŐ-KÖTŐ Kft., DETHERM BT., DUVIÉP 2000 Kft., FULLTECH Kft., HORVÁTH ZSOLT építési vállalkozó, INTEREX-WAGA Kft., Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Veszprém Megyei Szakmérnöksége, KRISTÁLY Kft., MACROTEL Kft., MÁRKÓSZOFT Kft., Magyar Hidrológiai Társaság Veszprém Megyei Területi Szervezete, PUNK és TÁRSA Bt., SIK-VÍZ Kft., SZURMAI Mérnöki Iroda Kft., TECINFO Kft., TR-VILL. KFT., UNITRADE VILL. KFT., Veszprém TV Kft., ZSILIP 2008 Kft.

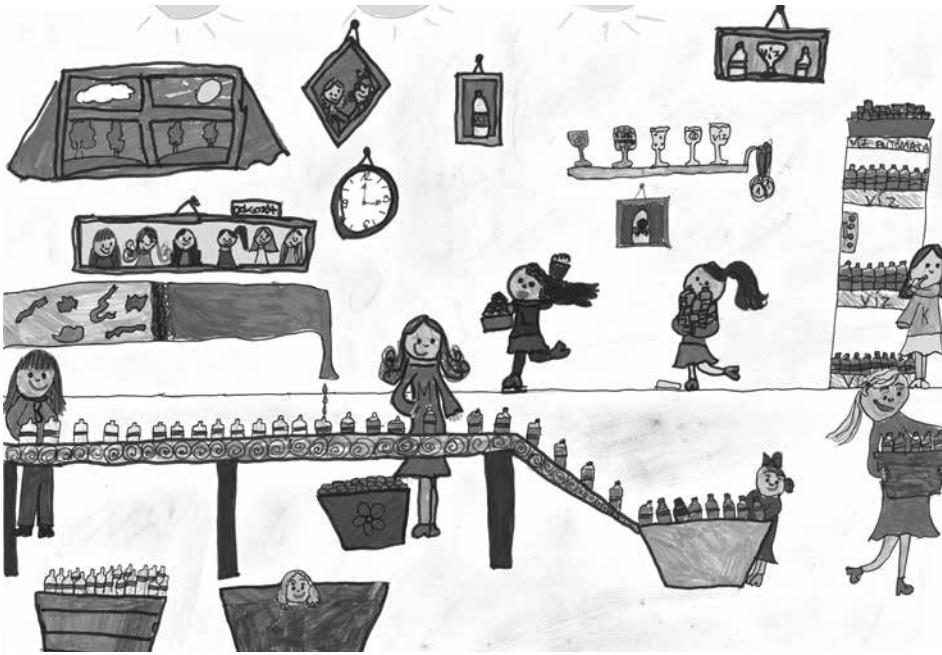
DÍJAZOTTAK

A rajzpályázaton az 1. korcsoportban (I-II. osztályosok): I. díj: *Schlotthauer Boldizsár*, valamint *Kaszás Levente, Dobos, Maja és Gaál Péter* (mindannyian Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred); II. díj: *Haik Ramóna* (SZÍN-VONAL Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Szlotta Blanka* (Szent István Király Általános Iskola, Ajka); III. díj: *Hajdu Bálint* (Révfülöpi Általános Iskola, Révfülöp); Különdíj: *Szabó Eszter* (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Ignác Dávid* (Rózsa Úti Általános Iskola, Veszprém), *Holczer Dorka Sára* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred).

A 2. korcsoportban (III-IV. osztályosok): I. díj: *Beke Alexandra*, valamint *Haász Viki* (mindketten Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola, Várpalota), *Kizmus Dániel* (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Magyarpolány), *Soponyai Lili* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred); II. díj: *Tóth Csenge* (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Magyarpolány), *Horváth Gréta* (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Barabás Míra és Csányi Kata* (Eötvös Lóránd Általános Iskola, Balatonfüred); III. díj: *Krámlí Zita és Kovács Enikő* (Eötvös Lóránd Általános Iskola, Balatonfüred), *Szabó Hédi Györgyi* (Rózsa Úti Általános Iskola, Veszprém), *Tóvári Odett* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred); Különdíj: *Ságer Attila* (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Antal Réka* (Erzsébet Királyné Általános Iskola, Nyírad). A 3. korcsoportban (V-VI. osztályosok): I. díj: *Mártsik Petra* (Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola, Várpalota), *Katona Blanka*, valamint *Viasz Hanna* (mindketten Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Magyarpolány), *Kányai Kitti*, *Horváth Cecília*, *Kincses Mária* (mindannyian Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola, Várpalota), *Mayer Luca*, *Csóri Kata* (mindketten Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási

Ignác Dávid, a veszprémi Rózsa Úti Általános Iskola tanulójának rajza

Barabás Míra és Csányi Kata, a balatonfüredi Eötvös Lóránd Általános Iskola tanulóinak rajza

Intézmény, Magyarpolány), III. díj: *Kiss Kincső* (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Magyarpolány), *Beődi Boglárka* (Vörösberényi Általános Iskola, Balatonalmádi); Különdíj: *Pálfi Luca* (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Magyarpolány), *Balogh Beatrix* (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Almsteier Márton* (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota).

A 4. korcsoportban (VII-VIII. osztályosok): I. díj: *Kovács Nikolett*, valamint *Tompa Eszter* (mindketten Arany János Általános Iskola, Mezőlak); II. díj: *Gábor Hanga* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred), *Török Teodóra* (Révfülöpi Általános Iskola, Révfülöp); III. díj: *Hencz Laura* (Fekete István-Vörösmarty Mihály Általános Iskola, Ajka); Különdíj: *Piros Laura* (Révfülöpi Általános Iskola, Révfülöp), *Delabona Dzsészika* (Fekete István Általános Iskola, Gógánfa), *Nagy Zseraldin* (Arany János Általános Iskola, Mezőlak);

A tanulmány pályázaton a 3. korcsoportban (V-VI. osztályosok): I. díj: *Heider Zorka* (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota); II. díj: *Erdőháti Kincső* (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota); III. díj: *Garam Gergő* (Pusztai Ferenc Általános Iskola, Káptalanfa);

Különdíj: *Szimatoló Sünök környezetvédő és túrázó szakkör* (Bán Aladár Általános Iskola Rákóczi Telepi Tagiskolája, Várpalota), *Magyar Boglárka* és *Sudik Fanni* (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota).

A 4. korcsoportban (VII-VIII. osztályosok): I. díj: *Lóczi Ametiszt* (Fekete István-Vörösmarty Mihály Általános Iskola, Ajka); II. díj: *Csákány Olivér* (Bán Aladár Általános Iskola Rákóczi Telepi Tagiskolája, Várpalota); III. díj: *Riba Ádám* (Fekete István-Vörösmarty Mihály Általános Iskola, Ajka).

A középiskolás korcsoportban: I. díj: *Takács Péter* (Batsányi János Gimnázium és Kollégium, Tapolca); II. díj: *Starcsevics Bence* (Batsányi János Gimnázium és Kollégium, Tapolca); III. díj: *Kovács Áron* (Ipari Szakközépiskola és Gimnázium, Veszprém).

A fotópályázaton a középiskolás korcsoportban: I. díj: *Starcsevics Bence* (Batsányi János Gimnázium és Kollégium, Tapolca); II. díj: *Szabó Friderika*, valamint *Lenner Júlia* (mindketten Batsányi János Gimnázium és Kollégium, Tapolca); III. díj: *Pupos Dorina* (Batsányi János Gimnázium és Kollégium, Tapolca); Különdíj: *Kónya Kíra* (Batsányi János Gimnázium és Kollégium,

Tapolca), *Mészáros Roland* (Ipari Szakközépiskola és Gimnázium, Veszprém).

Egyéb kategória – Társasjátékok

3. korcsoportban: Különdíj: *Almsteier Márton*, *Bierbauer Aurél* és *Gubicza Milán*, *Szitas Dániel* és *Csácsi Kristóf*, *Havasi Alina*, *Ress Bendegúz*, *Sági Gabriella* (mindannyian Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota).

A pályázat kiírói köszönet mondanak a pályázó diákok felkészítő tanárainak,

akik: *Balla Ákos* (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Blázsi Ibolya* (Révfülöpi Általános Iskola, Révfülöp), *Csabai Tibor* (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Magyarpolány), *Csordás Anna Tünde* (Pusztai Ferenc Általános Iskola, Káptalanfa), *Gerebicsné Barna Gabriella* (Bán Aladár Általános Iskola Rákóczi Telepi Tagiskolája, Várpalota), *Göllötné Kiss Annamária* (SZÍN-VONAL Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti), *Hudák Éva* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred), *Horváth Ilona* (Vörösberényi Általános Iskola, Balatonalmádi), *Horváthné Mikuláskó Mónika* (Fekete István-Vörösmarty Mihály Általános Iskola, Ajka), *Kovácsné Gömbi Éva* (Fekete István-Vörösmarty Mihály Általános Iskola, Ajka), *Kovács Lászlóné* (Fekete István Általános Iskola, Gógánfa), *Kristály Mária* (Arany János Általános Iskola, Mezőlak), *Kuglerné Vánik Viktória* (Rózsa Úti Általános Iskola, Veszprém), *Lenner László* (Batsányi János Gimnázium és Kollégium, Tapolca), *Máyerné Héder Christa* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred), *Ocskóné Zöld Andrea* (Eötvös Lóránd Általános Iskola, Balatonfüred), *Sarkadi Nagy Andrásné* (Erzsébet Királyné Általános Iskola, Nyirád), *Szabó Zsuzsanna* (Révfülöpi Általános Iskola, Révfülöp), *Szalóné Bakos Judit* (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota), *Tévaldné Sersing Ildikó* (Radnóti Miklós Általános Iskola, Balatonfüred), *Zachar Lilián* (Rózsa Úti Általános Iskola, Veszprém).

AZ ELSŐ SZOLGÁLATI LAKÁS FELÚJÍTÁSA

A városi vízműnél lévő szolgálati lakások megüresedtek, tájékoztatja a polgármestert Varga Péter üzemvezető főmérnök az 1947. november 4-én kelt levelében. Arról is tájékoztatja a városi előljárót, hogy a lakások „a tisztiorvosi vélemény szerint jelenlegi állapotukban lakhatásra egészségtelenek voltunk miatt alkalmatlanok”. A főmérnök kéri a polgármestert, hogy dolgoztasson ki tervet a mérnöki hivattal a két lakás lakhatóvá tételére. Nem csupán ez az üzemvezető-főmérnöki levél indította a megyei jogú város tanácsát, hogy foglalkozzon a Séd-parti gépház ügyével. A háborús károk rohamunkában történt „felszámolása” után egyre sürgetőbbé vált az „újjaépítés”. A háború során ugyanis elpusztult a hordóhitelesítő, valamint vízmérő hitelesítő és javító műhely is, aminek ugyancsak helyet kellett biztosítani.

A témával kapcsolatos testületi ülésen szóba került az épület esetleges elbontása is. A bontást javaslók úgy vélték, hogy a vízmű „gépház gépei félemelet magasságban helyeztetnék el, miáltal az esetleges árvízveszélytől védve lennének”. A javaslatot végül is elvetette a testület, melynek 1948. április 22-én kelt határozata már a városi vízmű épületének újjaépítéséről szól. A jegyzőkönyv röviden fogalmazza meg az újjaépítés részleteit és az arra tervezhető költségek forrásait. A határozat a régi épület földszintjének átalakításáról és emeletráépítésről dönt. A hordó, vízmérő hitelesítő helyiséget és a javító műhelyt valamint egy szolgálati lakást a földszinten alakítanak ki, míg kettő lakást az emeleten. Az összköltséget 122.129 forintban határozzák meg, ami „a vízmű alapan épület helyreállításra előirányzott 87.000 forintból, az 1946/47 évi zárszámadásban mutatkozó 21.129 forint nyereségből, valamint a városi háztartási alap költségvetéséből és a hordójelző hivatal fenntartására előirányzott 14.000 forintból” tevődik össze.

Az épület újjaépítésére elkészült a terv, ami a megvalósítás során némileg módosult a közben felmerülő igények miatt. Az egyik ilyen módosító tényezőre utal az a levél, amiben Varga Péter üzemvezető főmérnök jelenti előljárójának, hogy a vízmű gépháznál a szolgálati időt napi 8 órában „kénytelen elrendelni”, így a főgépésznek, Tisztartó Lászlónak is szolgálatot kell teljesítenie. A jelenleg részére kijelölt földszinti lakrészt elfoglalni csak úgy tudja, ha az egyik szobát megnagyobbítják 2,5 méterrel, jelezte az üzemvezető és egyben kérte a módosítás elrendelését is.

További módosításról rendelkezett az 1948. szeptember 6-án kelt tanácsulési rendelkezés: „melléképület (fáskamra, mosókonyha építtessék a vízmű és villamosmű helyreállítási alap terhére azzal, hogy a munkálatokra alkalmas rövid időre tekintettel a munkálatok a Közszállítási Szabályzat rendelkezéseinek megfelelően részben házilag részben vállalatba adás útján sürgősen elvégzendők. Utasítja a tanács a mérnöki hivattal, hogy a kiírási műveleteket soron kívül készítse el és meghirdetésre terjessze fel, hogy a munkálatok késedelem nélkül elvégezhetőek és a létesítmények a lakásokkal lehetőleg együtt rendeltetésüknek átadhatók legyenek”.

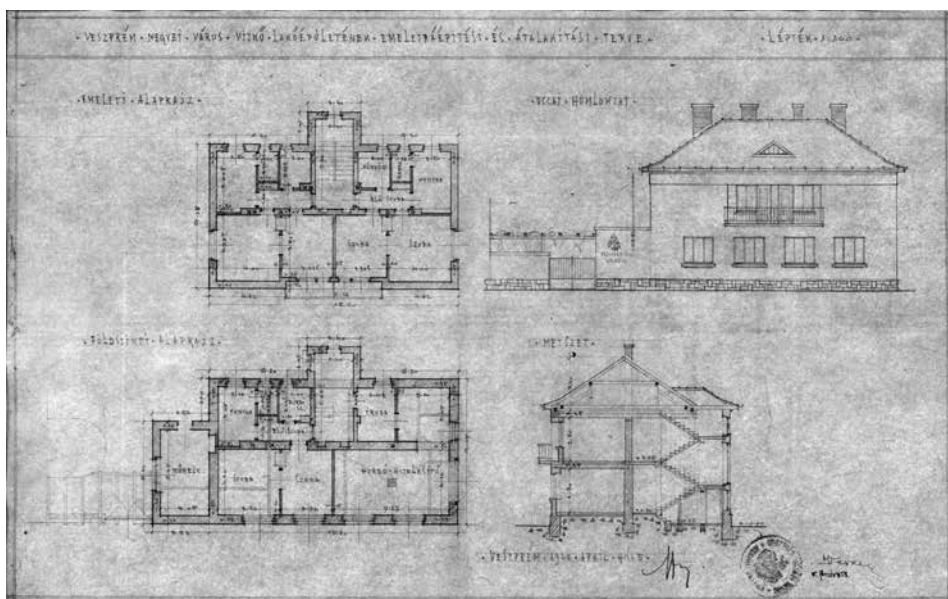
A határozat utalt arra is, hogy a mérnöki hivatal tartsa szem előtt a „legnagyobb fokú takarékoságot”. A dr. Biczi Károly városi főjegyző aláírásával megörökített határozat javaslatot tesz bontási anyagok „bedolgozására”, felhasználására is. Mivel a vízmű gépházi emeletráépítést a városnál együtt kezelték a Bakony (volt Korona) Szálló és a városi gőzfürdő újjaépítésével, a bontási anyagok származási helyét a Bakony szállói bontásban jelölték meg. A módosítás természetesen költségnövekedéssel járt együtt.

A melléképület költségvetését, ami 27.252 forintot tett ki, Veszely Géza városi főmérnök készítette és juttatta el a többi között ifj. Takács János okl. építésmérnök, építőmesternek, mivel az ő építési vállalata végezte a vízmű emeletráépítési munkáinak oroszánrészét.

Nem csupán ez a pluszköltség inspirálhatta a városi főmérnököt annak a levélnek a megírására is, amelyben az Építési és Közmunkaügyi Minisztériumtól a városi vízmű újjaépítésére és bővítésére 30.000 forint, a városi csatornamű újjaépítésére és bővítésére 25.000 forint államsegélyt kér.

A pénz előteremtése tehát sok fejtörést okozhatott a városi előljáróknak.

L. P.

A szolgálati lakás korabeli tervrajza

„NAGYON SZERETEM A BAKONYI TÁJAT”

Kiállításon, ami a Pápai úti központban volt látható februárban György Ferenc alkotásaiból, csak gyönyörű festményeket láthatott az érdeklődő, a készítőiről nem sokat tudhatott meg, hiszen csak a képek jobb sarkában található egy jól kivehető „adat”, az alkotó vezetéknevét. Hasonlóan a nemrégiben, a Zirci Városi Könyvtárban rendezett első önálló kiállításához, hivatalos megnyitója sem volt a tárlatnak, így az amatőr festőművészről szóló „tudnivalókat” ezúton pótoljuk.

Elsőként az a fontos információ, ami ez utóbbi kiállítás helyszínét magyarázza: György Ferenc a vízmű nyugdíjasa. Munkában töltött aktív életének utolsó évtizedében a Zirci Üzeméletről dolgozott, csoportvezetőként.

– A vízműhöz Kárpáti Ferenc akkori üzemvezető hívott 1985-ben, és a villamos csoport vezetésével bízott meg. A műszerészek és a villanszerelők munkáját irányítottam. Később a „központosítás” során az ügyeleti rendszert ellátó diszpécserekkel és a szállítókkal bővült a rám bízott csoport, amelyet nyugdíjazásomig, 1997-ig vezettem. A festéssel csak nyugdíjas koromban kezdtem el foglalkozni, pedig általános iskolai tanáram, mivel ügyes kezű rajzoló voltam, szerették volna, ha a képzőművészeti pályát választom, – mondta beszélgetésünk alkalmával György Ferenc.

– A műszaki vonalat választottam. Tanulmányaim során előbb a Veszprémi Vegyipari Technikum Villamosenergi-

aipari tagozatán érettségiztem, levelező tagozaton, majd a Kandó Kálmán Felsőfokú Technikum Villamosenergi-aipari szakán végeztem. A szakmában helyezkedtem el. Az első időkben Dударon dolgoztam villanszerelőként a bányában, majd a háztartási gépeket javító „Gelka” szervizvezetője voltam, aztán pedig még „maszekoskodtam” is, mint híradástechnikai szerelő. Ezt követték a vízműves évek, amire szívesen emlékezem, hiszen nyugodt légkörben folytatott kreatív munkát hoztak számomra, számos újítással, a villamos elosztói rendszer átalakításaival, a hozzá tartozó berendezések sajátkezü elkészítésével.

Hobbijának vallja a szakmáját, így nincs ideje unatkozni, ha éppen nem festeget, akkor a számítástechnikai eszközöket javítja meg a rokonságnak, ismerősöknek. György Ferenc a vízmű zirci üzeméületéhez közeli utcában található családi házában egy lakószobát alakított ki műhelyének,

ahol a híradástechnikai, elektronikai berendezések javításához szükséges szerszámok, eszközök jól megférnek a festőállványon pihenő, fakeretre feszített vászonnal, festékekkel, ecsetekkel épp’ úgy, mint a számítógéppel és tartozékaival. A műhely egyik falára kiakasztott, 1970-es dátumú mesterlevél mellett látható az 1982-ben datált „Kiváló szervizvezető” oklevél, míg a szemben levő falon az International Art Contest internetes művészeti fórum diplomája, a „legkiválóbb érdekes művész” címmel, amit a „Téli út a gesztenyés felé” festményéért kapott ez év januárjában. A képek többsége egyértelműen arról árulkodik, hogy alkotójuk a bakonyi táj szerelmese.

– Várpalotán születtem, de már hét éves korom óta Zircen élek. A feleségem is egy bakonyi községből származik. Sokat kirándultunk ezen a vidéken, sokszor családotól. Az utóbbi két évtizedben szinte a környék összes településéről készítettem rajzot, amelyeket akkor festek meg, amikor a kedvem tartja.

Akár a hobbjáról, vagy a festészetről, ugyanolyan büszkeséggel beszél családjáról, a megyei kórháznál dolgozó gyógyszerész asszisztens lányáról, és a fiáról, aki szintén a vízműnél dolgozik. És persze az unokáiról, akik öten vannak, négy lány és egy fiú. Közülük a legidősebb lány már végzett gyógypedagógus, míg a legkisebb lány hetedik. Ő az, akinek ügyes keze okán a nagyapja képzőművészettel kapcsolatos jövőt jósol.

L. P.

György Ferenc többnyire a bakonyi tájat örökíti meg festményein

EZ MÁR SZINTE TÚLSZÁRNYALHATATLAN...

– TUDÓSÍTÁS AZ IDEI PALOTAI VÍZMŰVES BÁLRÓL –

Lehet, hogy nem vonz akkora tömegeket, mint a Riói Karnavál, lehet, hogy a ruhák összértéke valamivel alatta marad a Pesti Operabálnak, de az biztos, hogy itt van a legjobb hangulat a bális szezonban!! Ez a gondolat már több éve érik bennem, de most ki kell mondanom: ismét fantasztikus hangulatban telt a Várpalotai Vízműbál!

Az, hogy hányadik is volt ez az alkalom, még a szervezők között is kisebb vitákat gerjeszt, mint a történészek között Dzsingisz kán pontos születési helye és anyja neve.

De a hagyomány az hagyomány és a szervezők megfeszített munkájának köszönhetően, február 5.-én, figyelembe véve azt is, hogy ne bójti időszakot érintsen, több mint 200-an összegyűltünk a Palotai-vár Nagytermében. Érkezőkor már látni lehetett, hogy résztvevőszámban rekordot, fogadó italként, a gallér mögé jóféle kisüstit fogunk dönteni. Immár hagyomány a hölgyeknek az ajándék virág, ami idén sem maradt el, mert úriember nem csibész, mint tudjuk.

A rendezvény megnyitása pontos, szellemes, és rövid volt. Ez utóbbinak minden vendég kifejezetten örült, legalább úgy, mint a Hortobágyi húsos palacsintának, amit előétel gyanánt

szolgáltak fel. A szervezők nem bíztak semmit a véletlenre, mondhatni a bevált recepthez folyamodtak, így az ételekért a „Bagoly”, a kiváló hangulatért pedig a BÜGÖCSIGA együttes volt a felelős. Jól számított a CSIPET-CSAPAT, mert mindkét szervezet kitett magáért, akár a múlt esztendőben.

Idén már a zenekar hangolásakor táncoltak, így a szervezők hátradőlhetek, mondván „nem lesz itt baj a hangulattal”. Így is lett, a táncparketten szinte egész este teltház volt, na meg a büfében, továbbá a koktélos kollégánál is megjelentünk szép számmal. Új színfolt volt az idei bálon a Loncsosi Baráti Kör, mint díszvendég megjelenése. A megtiszteltetést mélyen átérezve, a Baráti kör tagjai nem is jöttek üres kézzel. Mintegy 10 fajta borból álló borbemutatójuk, ízeltőjük nagy sikert aratott. Este 10 felé már hírmondója sem volt a bor mintáknak, pedig nem kémcsőben hozták a nedűt, ami persze igen jól hatott a hangulatra.

Aki úgy gondolta, hogy ezt a fergeteges jókedvet már nem lehet fokozni, az tévedett mivel az ABBA számokat előadó hölgyek, azaz **az ABBA SISTERS** rácsáfolt erre (bár a nevüket csak egy B-vel kellene írni így: ABA, mivel csak hárman vannak...). Ekkor már hering-party-ba ment át a tömeg, az úri közönség teljes meglepedésére. Nem csodálkoztam volna azon, hogy egy-két cipő, vagy harisnya elveszett volna a forgatagban.

A tombola idén is két fordulóba zajlott. Az értékes nyermények közül mindenki tudott volna választani magának, legalább is én magamnak több mindent is, de sajnos csak nyerni lehetett. Persze ha a szerencse valaki mellé állt. Na, én mellém nem. Legközelebb figyeljete!

Egyszóval, ismét kitéttek magukért a szervezők és a résztvevők egyaránt, fergeteges bulinak lehettünk részesei. Megsúgom nektek: én már várom a következőt. **R. A.**